

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 171/14

Luksemburg, 11 grudnia 2014 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-320/13
Komisja / Polska

Według rzecznika generalnego Melchiora Watheleta, Polska uchybiła ciężacemu na niej obowiązкови transpozycji dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

Polska powinna zostać obciążona okresową karą pieniężną w wysokości 61 380 EUR dziennie naliczaną od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału ze względu na fakt, że w dniu analizy okoliczności faktycznych zarzucane jej uchybienie utrzymywało się

Traktat z Lizbony, który wszedł w życie w dniu 1 grudnia 2009 r., pozwala Trybunałowi Sprawiedliwości na nałożenie, już na etapie pierwszego wyroku stwierdzającego uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego, sankcji pieniężnych z uwagi na brak poinformowania Komisji o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy¹.

W 2009 r. Parlament i Rada przyjęły trzy dyrektywy w ramach „pakietu energetyczno-klimatycznego”². Celem tego pakietu było ustanowienie ram prawnych pozwalających Unii na osiągnięcie w 2020 r. redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20% w stosunku do ich poziomu w roku 1990, podniesienie udziału energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych do 20% w końcowym zużyciu energii brutto i zwiększenie wydajności energetycznej w Unii o 20%.

W ramach tego pakietu, dyrektywa 2009/28 wyznacza między innymi obowiązkowe krajowe cele w odniesieniu do całkowitego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto oraz w transporcie. Nakłada ona na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, by poszczególne procedury administracyjne, uregulowania i kodeksy uwzględniały szereg gwarancji, informacji lub zachęt. Dyrektywa ustanawia ponadto szereg obowiązków w zakresie zapewnienia dostępu do różnego typu informacji dotyczących energii ze źródeł odnawialnych i jej stosowania oraz rozpowszechniania takich informacji. Określa ona kryteria zrównoważonego rozwoju, jakie muszą spełniać biopaliwa i biopłyny, aby zostać uwzględnione do celów kontroli zgodności z wymogami tej dyrektywy oraz do celów ich kwalifikowalności do wsparcia finansowego. Dyrektywa 2009/28 ustanawia także zasady pozwalające zapewnić weryfikację poszanowania tych kryteriów zrównoważonego rozwoju. Wreszcie, stanowi ona, że krajowe przepisy transponujące powinny wejść w życie i zostać przekazane Komisji nie później niż w dniu 5 grudnia 2010 r.

Uznawszy, że akty notyfikowane przez Polskę nie stanowią transpozycji dyrektywy, Komisja wniosła skargę do Trybunału. Zarzuciła Polsce, po pierwsze, że nie przyjęła przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy, a po drugie, że w każdym razie nie powiadomiła jej o ewentualnych istotnych instrumentach prawnych. Komisja wniosła do Trybunału

¹ Artykuł 260 ust. 3 TFUE.

² Dyrektywa 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 140, s. 63); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylająca dyrektywę 93/12/EWG (Dz.U. L 140, s. 88).

o nałożenie na Polskę obowiązku zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 61 380 EUR za każdy dzień opóźnienia, naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w omawianej sprawie.

W przedłożonej dzisiaj opinii **rzecznik generalny Melchior Wathelet zaproponował, by Trybunał stwierdził naruszenie przez Polskę prawa Unii.**

Rzecznik generalny przypomniał w pierwszej kolejności, że choć to do Komisji należy ustalenie istnienia zarzucanego uchybienia, obowiązkiem państw członkowskich jest ułatwienie jej wykonywania tego zadania między innymi poprzez dostarczanie Komisji jasnych i precyzyjnych informacji. W tym celu państwa członkowskie powinny wskazać jednoznacznie te przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, które ich zdaniem wypełniają poszczególne obowiązki nałożone na nie w dyrektywie. Uchybienie przez państwo członkowskie temu obowiązkowi, niezależnie od tego, czy informacja w ogóle nie została przedstawiona, czy przedstawiono ją w sposób niewystarczająco jasny i precyzyjny, może stanowić samodzielnią podstawę do postępowania mającego na celu stwierdzenie uchybienia.

Następnie, rzecznik generalny stwierdził, że w chwili upływu terminu wyznaczonego w skierowanej przez Komisję do Polski uzasadnionej opinii, Polska nie przyjęła jeszcze wszystkich przepisów niezbędnych do transpozycji dyrektywy 2009/28, ani nie przekazała istotnych instrumentów prawnych. Rzecznik podkreślił w tym kontekście, że wskazując, że ustawa przyjęta w lipcu 2013 r. (to jest w dacie daleko późniejszej względem upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii) była „istotnym aktem wdrażającym dyrektywę”, Polska pośrednio przyznała, że istniejące uprzednio uregulowania krajowe nie stanowiły pełnej transpozycji tejże dyrektywy.

Ponadto rzecznik generalny uznał, iż na dzień analizy przez Trybunał okoliczności faktycznych Polska nadal nie dokonała transpozycji do prawa krajowego niektórych przepisów dyrektywy, ani nie przekazała Komisji wystarczających środków transpozycji. Jeśli chodzi o obciążenie obowiązkiem zapłaty okresowej kary pieniężnej żądanej przez Komisję, rzecznik generalny podkreślił, że okresowa kara pieniężna stanowi sama w sobie środek finansowy odpowiedni dla skłonienia państwa członkowskiego do podjęcia środków niezbędnych dla położenia kresu stwierdzonemu uchybieniu i zapewnienia pełnej transpozycji dyrektywy. Zdaniem rzecznika generalnego - i odmiennie od stanowiska Polski - możliwość skazania państwa członkowskiego już na etapie pierwszego postępowania w przedmiocie stwierdzenia uchybienia znajduje zastosowanie do sytuacji braku powiadomienia o przepisach transponujących dyrektywę przyjętą zgodnie z procedurą ustawodawczą lub dyrektywę taką jak będąca przedmiotem omawianej sprawy, która została przyjęta zgodnie z podobną procedurą przed wejściem w życie traktatu z Lizbony (współdecydowanie) i której termin transpozycji upłynął po tej dacie. Poza tym Komisja nie ma obowiązku uzasadnienia w szczególności sposobu decyzji o skorzystaniu z powierzonego jej uprawnienia do wystąpienia o nałożenie obowiązku zapłaty okresowej kary pieniężnej lub ryczałtu na państwo członkowskie, które nie przekazało jej przepisów transponujących dyrektywę lub które przekazało wyłącznie przepisy, które stanowią jedynie niepełną lub nieprawidłową transpozycję tej dyrektywy. Jak Trybunał orzekł już, konieczne jest, by przepisy dyrektywy zostały wdrożone z niezaprzeczalną mocą wiążącą, ze szczególnością, precyzją i jasnością konieczną, aby stało się zadość wymogowi pewności prawa.

Zważywszy na wagę uchybienia, czas jego trwania, standardową stawkę ryczałtową proponowaną przez Komisję oraz zdolność płatniczą, **rzecznik generalny zaproponował Trybunałowi nałożenie na Polskę okresowej kary pieniężnej w wysokości 61 380 EUR za dzień opóźnienia, naliczaną do chwili, w której Polska przekaze Komisji środki zapewniające transpozycję dyrektywy.** Rzecznik generalny zaproponował również, by obowiązek zapłaty stał się skuteczny od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału, pod warunkiem, że uchybienie będzie się w tym dniu nadal utrzymywało.

UWAGA: Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się kar pieniężnych. Jednak w sytuacji niezgłoszenia Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nałożyć kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793